

พระราชบัญญัติ
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการกำหนดค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อม
ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๓๕๔)
พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๗
เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘๑/๑ และมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๓๕๔) พ.ศ. ๒๕๔๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกพระราชบัญญัติออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มและมูลค่าของฐานภาษีของกิจการที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓๗) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ มูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมตามมาตรา ๘๒/๑ แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องไม่เกิน ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี

มาตรา ๕ คำว่า “ปี” ตามมาตรา ๔ หมายความว่า

(๑) ในกรณีที่ผู้ประกอบการเป็นบุคคลธรรมดาหรือคณะบุคคลที่มิใช่นิติบุคคลให้นับตามปีประดิทิน เว้นแต่ในกรณีที่เริ่มประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เริ่มนับตั้งแต่วันเริ่มประกอบกิจการถึงวันสิ้นปีประดิทิน

(๒) ในกรณีที่ผู้ประกอบการเป็นนิติบุคคล ให้นับตามรอบระยะเวลาบัญชี เว้นแต่ในกรณีที่เริ่มประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้เริ่มนับตั้งแต่วันเริ่มประกอบกิจการถึงวันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี

มาตรา ๖ บทบัญญัติในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ให้ใช้บังคับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีที่เกิดขึ้นหลังจากพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

มาตรา ๗ บทบัญญัติในพระราชบัญญัติออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม และมูลค่าของฐานภาษีของกิจการที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๘๒/๑๖ แห่งประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓๗) พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป เนื่องในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มที่ค้างอยู่หรือพึงชำระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

ເລີ່ມ ១១៦ ຕອນທີ ២២ ກ

หน้า ៤៥
ราชกิจຈານເບກຍາ

៣១ ມິນາຄມ ២៥៥៩

หมายเหตຸ :- ເຫດຜລໃນການປະກາສໃຫ້ພຣະຮຣາງຄຖຍງົງກາລັບນີ້ ດືອຍທີ່ເປັນກາຮສນຄວນປັບປຸງກາຮກໍາຫນດນູ້ລົກ່າ
ຂອງສຽນກາຍີຂອງກິຈກາຮນາດຍ່ອນເຊື່ອໄດ້ຮັບຍົກເວັນກາຍີນູ້ລົກ່າເພີ່ມຕາມມາດຮາ ៥១/១ ແຫ່ງປະມວລຮັບຢູ່ກາຮ ໂດຍກໍາຫນດ
ໄທກິຈກາຮທີ່ມີນູ້ລົກ່າຂອງສຽນກາຍີໄໝເກີນ ១,២០០,០០០ ບາທດ່ອປີ ໄດ້ຮັບຍົກເວັນກາຍີນູ້ລົກ່າເພີ່ມ ແລະຍົກເລີກກິຈກາຮກໍາຫນດ
ນູ້ລົກ່າສຽນກາຍີຂອງກິຈກາຮທີ່ເສີຍກາຍີນູ້ລົກ່າເພີ່ມຕາມມາດຮາ ៥២/១៦ ແຫ່ງປະມວລຮັບຢູ່ກາຮ ທັນນີ້ ເພື່ອບຣເຫາກະນາໃນກາຮ
ເສີຍກາຍີຂອງຜູ້ປະກອນກາຮທີ່ມີນູ້ລົກ່າຂອງກາຍີໄໝເກີນກວ່ານູ້ລົກ່າຂອງສຽນກາຍີດັ່ງກ່າວ ຈຶ່ງຈໍາເປັນດ້ອງດາພຣະຮຣາງຄຖຍງົງການ